

Andet er det en egen Sag med den Art af Reserverfond, som bestaar i Papirer, og som man har liggende fra de uheldige Tider. Sa, naar man har saadanne Reserverfond som dem, man i Lybfland søger at tilveiebringe, nemlig Reserverfond, som ligge i rebe Penge i Guld og Sølv, det har sin fulde Betydning; men det viser sig tidt med den Art af Reserverfond, som bestaar i rentebærende Papirer, at netop under uheldige Forhold, hvor man skulde bruge dem, ere disse Papirer ikke til at realisere. Et stort Spørgsmaal er det, om under saadanne Forhold det ikke er et ligesaa stort Gode for Staten at have den Kredit, som den har ved at have betalt sin Gjæld, og om dette ikke er langt mere realifabelt end det, som den har i deslige Papirer, som ere vanskelige at realisere. Men endelig vil jeg nævne endnu een Ting, og det er den Interesse, som det for hele Landet har efterhaanden at faae Gjelden amortiseret. Det er jo en given Sag, at hvis man anvendte betydelige Summer til efterhaanden at afbetale sin Gjæld, vilde det nødvendig medføre, at de kongelige Obligationer efterhaanden steg i Cours, og vi vide Alle, at Coursen paa de kongelige Obligationer i Virkeligheden er bestemmende for Coursen, i det Mindste i en væsentlig Grad, paa alle de andre Effekter, der ere i Omløb; med andre Ord, en Stigen af Coursen er i Grunden det Samme som en Nedsættelse af Rentefoden her i Landet, og det forekommer mig, at det er en Sag af en saadan Interesse for hele Landet, at det vel kunde være værd af den Grund at tænke alvorlig paa en saadan Anvendelse af Reserverfonden, som af Udvalget er omtalt.

Andra: I det Væsentlige er der ikke nogen Uenighed mellem den sidste ærede Taler og mig. Det Formaal, som han anser for at være godt og eftertragtelssværdigt, anser jeg ogsaa for godt, nemlig at formindste Gjælden, naar Reserverfonden er for stor. At Reserverfonden endnu i dette Dieblit er for stor, indrømmer jeg, selv om den ikke er saa stor, som det ærede Medlem troede at kunne angive den. Jeg har ikke Oplysningerne ved Haanden; men jeg er overbevist om, at den ærede Finantsminister vil erkende, at den er 20 Millioner Rd. (Finantsministeren: Den er 40 Millioner Kr.). Sa, 20 Millioner Rd, i Dieblittet, og vi maa vel erindre, at en Del deraf kan der ikke være Tale om at realisere paa den angivne Maaade, nemlig det Beløb, der endnu skyldes os for Drefundstolden, der er opført som Aktiv, og hvoraf tillige en Del i Forveien er bestemt til at bruges til Amortisation, saa at, hvad der ønskes, forsaavidt alt er tilstede. Naar de 3 Millioner kongelige indenlandske Obligationer maatte gaa ud, hvilke jo kunne reduceres paa den simpleste Maaade af Verden, og naar det, der angaar Drefundsfonden trækkes fra, vil Re-

serverfonden allerede være reduceret overmaade betydelig. Det væsentligste Motiv for mig til at tage Ordet, var imidlertid, at jeg vilde modsigge, at Finantsbestyrelsen her i Landet ikke skulde have arbeidet i den Retning, som her betegnes; men man maa ikke hilde sig i den Illusion, at det skulde være muligt at reducere Finantsministeriet med et Kontor, fordi man undlod at skrive nogle Breve en Gang imellem til en Agent i Udlandet; thi de Laan, hvorom Taleren, ere ikke byrdefulde. Vi have nogle smaa Laan, et genuefisk, et flamsk, et hollandsk, et hessenkasselsk og et hannoveransk, som tilbels ere afbetalte. Det genuefiske er borte, det ene af de to tydske er borte, det andet kan, saavidt jeg veed, ikke opsiges, og saa falder Kvæstionen bort; der bliver saaledes det hollandske og det flamske tilbage. Med Hensyn til disse skal jeg bemærke, at efter en Plan, som allerede for mange Aar siden er fattet i Finantsbestyrelsen og senere uafladelig fulgt, blive de amortiserede paa den henigtsmæssigste Maaade af Verden, idet man opkøber alle Papirer, som komme paa Markedet; de gaa ikke ud igen, og af og til affriver man dem saa herhjemme. Det kan man gjøre langt billigere end, hvis man vilde sige Laanet op til Udbetaling, thi hvor besynderligt det end er, staa disse Papirer i Holland og Belgien altid under pari. Selve Administrationen er aldeles ubetydelig, og Uleiligheden ved at administrere dem saa at sige ingen.

Sasle: Det er i Anledning af, at Anmærkningen om Taxten for de indenrigske Telegrammer skal udgaa, at jeg ønsker at sige et Par Ord. Taxten for Telegrammer er Grundlaget for Bevillingen, og derfor har man vel egentlig ogsaa været berettiget til at vente, at, hvad der er Grundvolden for Bevillingen, blev staaende i Løbet af Finantsaaret. Dette er imidlertid ikke sket i det sidst udløbne Finantsaar, idet Indenrigsministeren ved en kongelig Resolution har faaet Taxten nedsat fra 2 Mark til 24 Skilling. Det, der har foranlediget, at der i Folkethinget er blevet indsat i selve Finantsloven denne Anmærkning om Taxten for de indenrigske Telegrammer er altsaa kun, at man vil fastslaa, at i Løbet af Finantsaaret 1875—76 kan Taxten ikke forandres. Det gjør ikke nogen Forandring undtagen netop den Indskrænkning, at i Finantsaarets Løb kan Taxten ikke forandres, og jeg tror, at der er god Høie dertil; thi naar man vil efterse, hvor stor Tilvæxten har været i Telegrammernes Antal i Januar og Februar Maaned, efter at Taxten er nedsat, vil man se, at der har været Tab derved.

Finantsministeren (Fonnesbech): Jeg ønsker ogsaa at sige et Par Ord angaaende Reserverfonden, navnlig i Anledning af den Hensigt, som blev gjort af det ærede Udvalg og dets